

uit de Herberg

‘In het heden ligt het verleden...’ [pag. 14]

Retraitegast in de Herberg

Toen ik onlangs tijdens een retraite-week in de Herberg verbleef, heb ik twee gesprekken gehad met één van de medewerkers. In deze gesprekken zijn dingen aangestipt die zeer wezenlijk zijn en mij echt verder hebben geholpen. Als ik terug kijk naar die week, dan zie ik dat er toen veel met mij gebeurd is. Ik heb echt opnieuw mijn identiteit in God gevonden en dat geeft diepe rust. Van daaruit, vanuit de wetenschap in mijn verstand en hart

dat ik Gods geliefde dochter ben om wie ik ben, heb ik verder kunnen gaan. Al tijdens de retraite, maar ook sinds ik terug ben merk en zie ik verandering in mijzelf. Ik voel me vrij en veel onrust is weg. Dat is mooi en ik ben God daar heel erg dankbaar voor!

Er is daarna veel gebeurd, maar ondanks dat weet ik waar ik sta en voel ik mij geborgen. Dus nogmaals dank voor de goede zorgen!

comité van aanbeveling

mevrouw M.E. Brak

prof. dr. G. van den Brink

ds. G. de Fijter

drs. A.B.F. Hoek - van Kooten

dr. H.C. van der Meulen

dr. A. Noordegraaf

dr. P.J. Visser

ds. L. Wüllschleger

bestuur

mevrouw mr. D.E. de Bruijn

mevrouw K.F.C. Bulten - van Dijk

ds. H.G. de Graaff

de heer J. de Kluijver, secretaris

de heer D.G. Schutte, penningmeester

ds. D. van de Streek, voorzitter

mevrouw J.E. van Velzen - Vermaas

drs. J.L. van der Wolf

voorwoord - uithuizig

Ik ben de laatste tijd nogal uithuizig geweest. Dat komt door de vakantie die we, mijn vrouw en ik, met een groep mensen met een verstandelijke beperking in Vierhouten hadden. Daarna ben ik in Ethiopië geweest voor een werkbezoek met verschillende doelen.

Allereerst heb ik door die reizen duidelijk mijn eigen beperkingen ervaren. Ik mis de spontaniteit waarmee de mensen in Vierhouten en Ethiopië reageren. In Vierhouten verliep de communicatie langs korte lijnen. Jip-en-Janneke taal. Klip en klaar. Je hoefde nergens iets achter te zoeken.

Dat lag in Ethiopië iets anders. Mijn kennis van het Amhaars (de taal van dat land) beperkt zich maar tot enkele woorden. Maar de instemming met de bijbelstudie of de preek op zondag was hartverwarmend. Het 'amen' en 'halleluja' had geen uitleg nodig.

Een kerkenraadslid vertaalde de preek over de Samaritaanse vrouw in het Engels.

Bij deze vrouw thuis was het niet zo plezierig. De gebrokenheid had diepe sporen getrokken in haar leven. Bij de Jakobsbron klonken geen verwijten zoals bij haar thuis, maar vriendelijke woorden, die diep doordrongen in haar hart. Ze erkent het: ik heb iemand ontmoet die mij alles gezegd heeft, wat ik gedaan heb. Jezus had haar niet alleen de nodige aandacht gegeven, maar haar ook gezegd wie ze was. Dan de erkenning: Is deze niet de Christus? Haar missie werd opgepikt. De inwoners van Sichar komen uit hun huizen naar de Bron van Leven en erkennen: deze is werkelijk de Zaligmaker.

Verschil in verstandelijke gaven, ontwikkeling of taal, spelen dan geen rol meer. De les die ik leerde: de Geest doorbreekt de grenzen die door mensen zijn gemaakt. Die ervaring is een heerlijk thuis komen na de vakantie. Diezelfde ontdekking hebben verschillende mensen al gedaan in de Herberg. Liefde en aandacht ontvangen van anderen, eerlijk worden tegenover jezelf en ontdekken wie de Heere Jezus voor je is. Een huis van herbergzaamheid waar je Thuis komt.

Voorthuizen, september 2010

D. van de Streek

inhoud

2	retraitegast in de Herberg
4/5	overdenking
6/7	vrijwilligers
8/9	architectuur
10/11	een gast vertelt
12/13	column
14	onze toekomst
15	agenda
16	colofon

Elk huis heeft zijn kruis?

overdenking Anne van Laar

¹ Psalm 73

² Markus 8:34

³ Markus 8:31

⁴ Markus 10:37-39

⁵ Lukas 14:33

⁶ Mattheus 13:45-46

⁷ Gezang 473:5 Liedboek voor de kerken

⁸ Markus 8:35-26

⁹ Psalm 73:25-26

¹⁰ Jozua 24:15

‘Elk huis heeft zijn kruis’, hoor je vaak. Maar is dat wel waar? In de Herberg lijkt het wel te kloppen. Gasten die allemaal te maken hebben gekregen met zorgen, problemen, ziekte. Buiten de Herberg kom ik veel mensen tegen die het voor de wind gaat. Ze maken plannen, betrekken de Here God niet bij hun leven en voeren hun plannen uit. Geen ‘D.V.’, maar ‘wij gaan volgend jaar naar’ Vervolgens gaan ze en komen voldaan terug. Toch krijgen anderen de ene slag na de andere te verwerken. Zoiets maakte Asaf¹ mee. Hij beschrijft het in een psalm: “Mijn bestraffing is er elke morgen, maar de mensen die zonder God leven hebben geen moeiten, geen zorgen, geen verdriet.” Dat elk huis zijn kruis heeft is geen bijbelse uitdrukking. Wel is het zo dat over kruisdragen gesproken wordt en dat geldt nu juist gelovigen!

ELKE CHRISTEN NEME ZIJN KRUIS OP.

Jezus zegt: “Wie achter mij wil komen, die verloochene zichzelf, neme zijn kruis op en volg Me²”. Dat kruis is niet hetzelfde kruis

als dat van Jezus. Hij heeft eens en voor altijd alles volbracht in onze plaats. Hij heeft onze zonden op zich genomen en ze in zijn lichaam aan het kruis gebracht.

Toch spreekt Jezus ook over kruisdragen voor zijn volgelingen. “Wie achter Mij wil komen, neme zijn kruis op”. Uw eigen kruis. Kruisdragen betekent net als bij Jezus: lijden en verworpen worden³. En wel lijden en verworpen worden vanwege het volgen van Hem.

Het gaat dus niet om ziekte, zorgen, lasten in het algemeen. Daar kan elk mens mee te maken krijgen - gelovig of niet gelovig -, maar kruisdragen is een lijden dat te maken heeft met het volgen van Jezus.

WAAR DENKT U AAN?

Het eigen kruis opnemen kan betekenen dat je los moet laten wat je lief is! “Wie vader of moeder liefheeft boven mij kan mijn discipel niet zijn.⁴ Zo zal dus niemand van u die niet afstand doet van al wat hij bezit mijn discipel kunnen zijn”.⁵

Het gaat blijkbaar om het geven van de tota-

liteit van ons leven aan Hem! Zoals de man die de ene parel had gezien alles wat hij had verkocht om die parel te kunnen kopen⁶. Die Parel was hem alles waard. Is Christus volgen u alles waard? Geldt voor u: 'Uw wil geschiede?'

*Neem mijn wil en maak hem vrij,
dat hij U geheiligd zij.
Maak mijn hart tot uwe troon,
dat uw Heil'ge Geest er woon.⁷*

ZIJN DE KOSTEN NIET TE HOOG?

Indien iemand achter mij wil komen Ja wie wil dat nog, Jezus volgen, gehoord hebbend wat dat betekent? Wat levert het navolgen op? Het antwoord is: kruisdragen. We komen hier tegen in opstand. We willen onszelf handhaven en weigeren deze weg te gaan.

Er zijn ook geheel andere aanbiedingen die ons worden gedaan. De reclame boodschappen zeggen:

- wil je gelukkig worden, ga dan ...
- wil je gezond blijven, neem dan ...
- wil je een zorgeloos leven, verzeker je bij ...
- wil je van je ... af, gebruik ...

Als iemand ondanks al die andere aanbiedingen toch zegt: 'ik wil U volgen', dan verloochent iemand zichzelf en neemt zijn kruis op. U kunt er namelijk ook voor kiezen uw kruis niet op te nemen. Maar wie het opneemt, vindt het leven! Jezus zegt: "Wie zijn leven zal willen behouden die zal het verliezen, maar wie zijn leven

verloren heeft om mijnrentwil, die zal het vinden".⁸ Ook Asaf blijkt uiteindelijk tot die conclusie te zijn gekomen:

*Nevens U begeer ik niets op aarde.
Al zou mijn vlees en mijn hart bezwijken,
Mijn 's harten rots en mijn erfdeel is God
voor eeuwig.⁹*

De Here God is hem alles geworden. Zijn problemen zijn er nog! En toch belijdt hij dat het echte leven is: leven in gemeenschap met God. Elk huis zijn kruis? Dat geloof ik niet, maar wel hoop ik dat u zegt: "Ik en mijn huis, wij zullen de HERE dienen!"¹⁰ En dan zullen we ook de mensen om ons heen met andere ogen zien. Dan staan we dienend in deze wereld. Vanzelfsprekend, want het is Gods wereld.

Als we zeggen: 'elk huis heeft zijn kruis' dan ontvangen we geen echte vrede, geen troost. Wel als we Jezus werkelijk navolgen en ons kruis op ons nemen. Wat zou het mooi zijn als zo elk huis zijn kruis opnam.

*Diaconaal medewerkers 2010 -2011
vlnr: Hilde, Margré-Lise, Eline en Marleen*

Vrijwilligers

DE GEMEENTE - Christus ontfermt Zich over mensen die veel zorgen hebben. In navolging van Hem heeft de gemeente oog voor de naaste die beschutting tegen de storm nodig heeft. Maar soms is er meer nodig dan pastorale zorg vanuit de gemeente. De gemeente kan dan een beroep doen op de Herberg. Vanuit de gemeente zijn er veel vrijwilligers betrokken bij de Herberg. Enkele vrijwilligers uit Huizen brengen onder woorden hoe die betrokkenheid handen en voeten krijg.

ELINE JONGSMA wie is Eline Jongsma? - Serieus, geduldig, creatief, werkzaam als diaconaal medewerkster binnen de muren van de Herberg. Je kunt me typeren als een mensen-mens. Ik probeer met liefde, betrokkenheid en mededogen te kijken en samen te zijn met mensen. *Wat heeft het kerkzegel van je kerkelijke gemeente Huizen “Vrede zij deezem huyze” je te zeggen?* Een veilig warm nest om tot rust te komen. Door de mensen die er zijn is er warmte. De liefde uit zich in omzien naar elkaar. Dat is ook wat ik ervaar in de Herberg en graag deel met de gasten die in ons midden zijn.

MARIJKE VAN DE RIDDER - is samen met haar man stafvervanger in de Herberg. Op de vraag wat betekent voor jou het kerkzegel van de Hervormde Gemeente van Huizen antwoordt zij: de tekst “Vrede zij deezem huyze” staat in Lukas 10 vers 5. De uitzending van de zeventig heeft te maken

met de wereldwijde verkondiging van het evangelie, de vredesboodschap. We zijn blij dat we in ons dorp de boodschap van Vrede elke zondag kunnen horen.

In deze tijd waar we dagelijks horen van geweld en oorlog mag nog wekelijks in de kerk de boodschap van vrede dankzij de Vrededorst Jezus Christus klinken. In de Kerstnacht zongen de engelen “Vrede op aarde”. Wij zien in deze wereld weinig vrede, maar mogen wel de vrede in ons hart ervaren. Vanuit die vrede mogen wij nu mensen van die Vrede vertellen.

Wij kijken uit naar de komst van de Messias waarna er een nieuwe hemel en aarde zal zijn waar vrede en gerechtigheid heerst.

Architectuur

Wie in deze tijd van het jaar voor het eerst bij 'De Pietersberg' aankomt, raakt onder de indruk van de schitterende herfstkleuren. 'De Pietersberg' is een monumentaal huis aan de rand van het bos. Het hoofdgebouw wordt aangemerkt als villa / landhuis welke gebouwd is in 1836. Het hoofdgebouw, voorzien van een schildkap, heeft een classicistische streng symmetrische en witgepleisterde voorgevel.

De hoge schuiframen met louvreliken - op de begane grond achtdelig en op de verdieping zesdelig - geven het gebouw een voorname uitstraling. De dakkapellen zijn in de loop der jaren aangepast en niet meer origineel. Het pand heeft een fors overstekende goot, een zogenaamde 'gootfries met hoekversieringen'. De zuidgevel heeft een fraaie middenpartij met een segmentvormige opbouw, het balkon is niet meer origineel.

Ook is het gebouw voorzien van een grijs hardstenen basement, ook wel trasraam of plint genoemd. Het hoofdgebouw is aan de achterzijde (minder fraai) uitgebreid en verbouwd en voorzien van platte daken. In 1980 is het hoofdgebouw aangewezen als beschermd gemeentelijk monument.

Het voormalige koetshuis is geen monument en in de loop der jaren behoorlijk verbouwd. Het hoofdgebouw en het koetshuis worden omgeven door een fraaie tuin.

De kern van het landgoed "De Pietersberg" vormde de oude Preekstoelshedge. Deze

maakte deel uit van het landgoed “De Hemelse Berg”, tot dat Mr. R. v.d. Aa hierop het landhuis voor zijn zoon Pieter liet bouwen. Het landgoed ging in 1847 over in handen van de Amsterdamse bankier C.P. van Eeghen. Na de oorlog, waarin het pand vrijwel gespaard blijft, komt het bezit in handen van de gemeente Renkum.

Dan is het tuinarchitect Samuel Voorhoeve die het park onder handen neemt. Hij brengt

een nadrukkelijke onderverdeling aan in het gebied van villa en koetshuis, een moestuin met oranjerie en een openbaar toegankelijk wandelgebied.

Wie binnentreedt in de Herberg wordt door een vrijwilliger ontvangen en de weg gewezen naar de garderobe. Daar glijdt de blik langs een wand met tegeltjes. Daarop staan de namen van gemeenten die hun steentje hebben bijgedragen om de Herberg te realiseren. Dat maakt meteen duidelijk dat de Herberg geen

doel op zich is, maar verwijst naar de plaatselijke gemeenten die als ambassadeurs van Christus er willen zijn.

Het hele gebouw ademt een huiselijke sfeer. Groen is daarbij de hoofdkleur. Dat wordt versterkt door verse bloemen en stevige planten. Daglicht helpt mensen vasthouden aan een dag- en nachtritme; minder onrust door lawaai verlaagt het stressniveau; uitzicht op groen doet meer dan kijken naar een blinde muur. In onze ogen simpele dingen in de directe omgeving, die het welzijn van gasten bevorderen. Het zich snel thuis voelen draagt bij aan het verblijf. Hoe houden we het mooie dat er is, dat erfgoed in stand? De vrijwilligers leveren hier een zeer belangrijke bijdrage aan. Het onderhoud van de gebouwen, de tuin, het schilderwerk, de schone omgeving zorgt er mede voor dat mensen tot rust en bezinning kunnen komen.

De Herberg, oase na een diep dal

vrijwilligers Teun & Cora van Grootheest

TEGENSLAGEN.

Het leven van een mens gaat niet altijd over rozen. Ieder mens krijgt in zijn leven te maken met tegenslagen. De één meer dan de ander. Voor mij waren tegenslagen altijd een uitdaging om overwonnen te worden. Van nature ben ik optimistisch en altijd kwam er wel een oplossing voor de problemen. Bovendien ben ik gelovig, dus wat kan er mij gebeuren?

DEPRESSIE.

Op deze vraag kreeg ik het afgelopen jaar een antwoord. Op allerlei gebied kreeg ik met grote tegenslagen te maken. Het leek wel of heel de wereld zich tegen mij keerde en er een soort haatcampagne tegen me was losgebarsten. Alleen bij mijn gezin en een kleine kring van mensen vond ik gehoor voor mijn problemen. Zelf probeerde ik altijd een luisterend oor te hebben voor anderen, maar nu ik zelf in de problemen zat, kreeg ik van anderen eerder verwijten dan hulp. Mijn optimisme kon er mij niet meer bovenop helpen en ik raakte in een grote depressie. Mijn bloeddruk steeg ook nog boven de normale waarden, dus werd het tijd om de dokter in te schakelen.

HULP ZOEKEN.

Mijn altijd vriendelijke, begripvolle huisarts kon mij deze keer ook niet helpen. Hij verweet me zaken en trapte mij nog dieper in de put. Daarna zocht ik het hogerop bij een psycholoog bij

wie ik wel begrip kreeg voor mijn problemen, maar uiteindelijk werden deze problemen niet opgelost. Op een gegeven moment was ik zo wanhopig over mijn situatie dat ik besloot een plek te zoeken waar ik ook uit mijn thuissituatie zou zijn. Voor mijn gezin was het tenslotte ook een moeilijke situatie. Na wat zoeken op het internet kwam ik op de site terecht van de Herberg in Oosterbeek.

DE HERBERG.

De Herberg is een pastoraal centrum dat gesitueerd is in een prachtige villa aan de rand van Oosterbeek. Bij het intakegesprek had ik al sterk het gevoel dat dit de ideale plek voor me was. Ik was opgejaagd en zowel geestelijk en lichamelijk uitgeput. In dit centrum zitten gemiddeld 20 gasten met min of meer dezelfde problemen. In de brochure wordt het doel als volgt omschreven: “de Herberg is een huis om op verhaal te komen. Mensen vinden in dit huis beschutting tegen de stormen die hun leven teisteren, en de slagregens die de grond onder hun voeten dreigen weg te spoelen.” Som zover te komen volg je een rustig en gestruc-

tureerd programma en bovendien krijg je een persoonlijk begeleider met wie je regelmatig gesprekken hebt. Er zitten veel rustmomenten in het programma. Van 13.00 tot 15.00 uur is er verplichte rusttijd. En ook zijn er vrije momenten zodat je kunt gaan wandelen. Zelf fiets ik graag en ieder vrij moment heb ik gebruikt om de Veluwe te verkennen, maar vooral de stress van me af te fietsen.

Het bijzondere aan de Herberg is dat er een grote groep vrijwilligers bij dit werk betrokken zijn. Van de ochtend tot de avond, 7 dagen lang, zijn er mensen die je terzijde staan in de moeilijke situatie waarin je zit. Je krijgt een warm bad met alle aandacht die zij geven en je werd heerlijk verwend met het eten en drinken. Behalve enkele kleine huishoudelijke taken hoefde je niet veel te doen. Altijd was er een luisterend oor. Ook waren er enkele jonge enthousiaste meiden die als diaconaal werkster één jaar daar werkten. Hun opgewektheid en inzet werkte bij de gasten ook mee ten goede. Naast Bijbelstudies en studies die betrekking hadden op onze problemen, waren er drie keer per week creatieve activitei-

ten. Vooral dit laatste was bijzonder. Je leerde dan dat je zelf capaciteiten hebt die anders niet boven water zouden komen. En als je moe was, dan ging je eenvoudige werkjes doen en met je medegasten praten. Dit laatste was voor iedereen het meest genezend. Je medegasten weten wat jij doormaakt en al pratend komt er verlichting vooral door het begrip.

HERSTELD.

Na 4 weken had ik het gevoel dat ik weer naar huis kon. Op bijna alle vragen die ik had, had ik een antwoord gekregen. Alle facetten van het Herbergleven hebben bij mij ertoe bijgedragen dat ik me weer sterk genoeg voelde om de wereld in te gaan. Het veilige Herbergleven, met de professionele staf, de stagiaires, diaconaal medewerkers en al zijn vrijwilligers maakten mij weer tot de mens die ik mag zijn. Het doel, zoals in de brochure vermeld, had ik behaald: “De gasten krijgen weer oog voor de tekenen van Gods liefde en (her)vinden het evenwicht in het leven.”

Pieter

Zwvpl

Voor veel mensen zullen deze letters *abracadabra* zijn maar als je, net als ik, een groot deel van je leven in de hulpverlening hebt gewerkt herken je deze afkorting meteen: het is de code voor *Zonder Vaste Woon- of Verblijfplaats*. Deze code die moest worden ingevoerd in de rapportages voor mensen die dak- of thuisloos waren. Berucht waren dan de bureaudiensten waarbij op vrijdagmiddag tegen sluitingstijd mensen kwamen aankloppen voor een dak boven hun hoofd...

We hebben net weer een periode achter de rug waarin velen van ons dat dak boven hun hoofd verlieten. Vrijwillig, om weer eens onder de blote hemel te slapen, of in een tent. Dat hoort bij vakantie, een woord dat is afgeleid van het latijnse *vacare*, dat vrijmaken betekent. Je maakt je dan vrij, je maakt je los van dat dak, dat huis met die muren. Je gaat op pad, de

natuur in. Je komt los van al die dingen, die je vasthouden: je werk, je gewoontes, de sleur van alle dag.

In oude spirituele teksten wordt nogal eens de uitdrukking *Vacare Deo* gebezigd. Dat wil zeggen: Vrij worden voor God! Dat zou het ideale doel van een vakantie moeten zijn, denk ik: dat je je losmaakt van alles wat je kan vasthouden en dat je weer vrij wordt voor God. Het is de vraag of onze vakanties daar altijd toe leiden. Of we echt tot rust komen, weer vrije en nieuwe mensen worden, recreëren.

Zelf heb ik deze zomer goede ervaringen gehad met het bezoeken van christelijke leefgemeenschappen en gemeenten in Schotland, met de gastvrijheid die we daarervaarden. Ik dacht daarbij ook terug aan de tijd dat ik zelf deel uitmaakte van een woongroep van christenen die eenvoudig Het Dak heette: een aantal geschakelde woningen met een gemeenschapsruimte en een aantal kamers voor gastopvang. Wij waren erg geïnspireerd door

het lied *zomaar een dak boven wat hoofden*. Ik citeer daaruit de regels: ‘Huis dat een levend lichaam wordt/als wij er binnengaan/om recht voor God te staan.’

In een huis waarin je je thuis voelt mag je jezelf zijn. ‘Huis’ staat ook voor vastigheid en betrouwbaarheid. Bij een tent ervaar je veel meer de wind, de regen etc. Een tent heeft iets vluchtigs, is ook niet bedoeld om permanent in te wonen, maar om voor even in te verblijven.

Steeds vaker denk ik dat bij veel mensen hun geestelijk leven is gaan zweven of zwerven. Ze gaan niet meer naar een kerk, binden zich niet (meer); geloven wel dat er ‘iets’ is maar weten niet goed wat; ze zijn min of meer op zoek, los geraakt van duidelijk omlinjnde geloofsvizies. Kerk en geloof is ‘uit’ (het dak is eraf), maar religie, spiritualiteit en levenskunst is ‘in’. Je zou kunnen zeggen dat in onze tijd de ziel zonder vaste woon- of verblijfplaats is geworden. Men is geestelijk dakloos. Maar er blijft,

bij alle individualisme, een grote behoefte aan religie (van religare= verbinden). Je zag het ook aan de beleving van het WK voetbal, afgelopen zomer: er was een haast religieuze aanbidding voor ons nationale elftal en er moest enorm feest gevierd worden in Amsterdam, ook al had het verloren.

Opmerkelijk vind ik het dat er nu een boek geschreven is met als titel *Een huis voor de ziel*. Een pleidooi voor kerk-zijn in deze tijd: een ruimte, een huis waar wordt bewaard, doorgelicht en toegeëigend wat in de Bijbel wordt verteld en geschilderd. Ik hoop dat ons ‘pastorale en diaconale centrum’ zo wordt ervaren: als een plek, een huis, voor de ziel.

Jan Venderbos

j.venderbos@pdcdeherberg.nl

Onze toekomst

‘In het heden ligt het verleden...’

Regelmatig komen deze woorden in me op terwijl ik geniet van de natuur en me afvraag of wij mensen ons voldoende realiseren wat de gevolgen van ons handelen

zijn. Kunnen onze kinderen en kleinkinderen straks net als wij nog genieten van de majesteit van Gods werk; de schoonheid van Zijn schepping? Durven wij te leren van onze fouten om zo verantwoordelijkheid te dragen voor een andere toekomst?

Deze gedachten kwamen bij me boven tijdens het verwerken van de machtige eik die dit voorjaar in de park-tuin van de Herberg geveld werd. Bij het tellen van de jaarringen kwamen we tot de ontdekking dat de boom maar liefst 150 jaar oud was. Deze boom is hiermee even oud als het gebouw van de Herberg. Je vraagt je dan onwillekeurig af, wat zo'n boom allemaal heeft meegemaakt in die anderhalve eeuw. Bij het op maat zagen en hakken van het hout, werd plotseling een tipje van de sluier opgelicht. Een klein oranje-rood knobbeltje kwam bloot te liggen toen ik de bijl in een flink houtblok zette. Nader onderzoek leerde dat het om een kogel ging. Ingekapseld in de stam had dit stukje dodelijk metaal hier ruim 60 jaar gewacht op dit moment. In een flits realiseerde ik me dat de vrede van de Pie-

tersberg tijdens de ‘Slag om Arnhem’ wreed verstoord is. Hier verloren jonge mannen hun leven. Bij het spreekwoord hoort een tweede deel:

‘...in het nu wat worden zal.’

Ons handelen vandaag legt het fundament voor de toekomst. Nu geen dreigende kogels. Deze keer treft ons handelen de natuur via klimaatverandering, uitsterven van soorten en grootschalige vervuiling. ‘De schepping zucht...’; de vraag is: “wat doen u en ik hiermee?” Doen we onverschillig mee, of nemen we onze christelijke verantwoordelijkheid door in geloof het fundament te leggen voor een nieuwe toekomst?

Van harte Gods zegen, *Jaap Gijbsbertsen*
(lid van de werkgroep Arnhem van A Rocha,
d.j.gijbsbertsen@live.nl)

NOVEMBER

- 13 **Oosterbeek; Concertarrangement met bezoek aan stuwcomplex.** Vanwege veiligheidsvoorschriften is deze excursie niet toegankelijk voor kinderen onder de 10 jaar. Aanvang 10.30 uur. U kunt ook alleen het concert bezoeken in Het Koetshuis van de Pietersberg m.m.w. André van Vliet, vleugel; Jan Lenselink, synthesizer; Mark Wester, slagwerk. Aanvang 14.30 uur. Aanmelden is noodzakelijk. Bij voorkeur per mail: info@pdcdeherberg.nl
- 17 **Ermelo; Vrouwenkring Open Vensters** informatie over de Herberg
- 17 **Hardinxveld Giessendam; Koffieochtend Hervormde Kerk** informatie de Herberg.

- 25 **Katwijk aan Zee; Wijkavond Hervormde gemeente Andreas** informatie over de Herberg
-

FEBRUARI

- 1 **Barneveld; vrouwenkring Hadassa** informatie over de Herberg
- 16 **Kootwijkerbroek; ochtendvrouwenkring** thema avond 'Nooit mooi weer' over depressieve klachten
- 16 **Oude Tonge; Regiovergadering Hervormde Vrouw** thema avond 'Nooit mooi weer' over depressieve klachten.

De Herberg wil graag fungeren als verlengstuk van de gemeente. Om dat te onderstrepen kunt u ons uitnodigen op uw kring- of gemeente-avond. Graag verzorgen we een dagdeel voor uw kerkenraad, gemeente, vereniging of kring. Alide Snitselaar wil u graag informeren over de mogelijkheden. U kunt haar bereiken door een e-mail te sturen naar aasnitselaar@pdcdeherberg.nl of telefonisch contact op te nemen. Liefst op maandag, dinsdag of donderdag tussen 9.00-10.00 uur. Het telefoonnummer is 026-3342225.

Klein gebaar, groot plezier

Bolderik 38. Ik sta voor de deur en als ik aanbel, zwaait de deur open. Eip Gerrits verschijnt en heet me hartelijk welkom. Na de begroeting is de kaartenmolen het eerste wat in de hal opvalt. Een kaartje sturen is een klein gebaar van ontmoeting en het geeft plezier bij de ontvanger. Het valt op dat de kaarten met liefde en zorg gemaakt zijn. Met grote precisie en gevoel voor kleur zijn het kleine kunstwerkjes. Al jaren draagt Eip met de verkoop van deze kaarten een steentje bij aan het verlenen van gastvrijheid en hulp aan gasten in de Herberg.

Geweldig zo'n initiatief. We zijn daar erg blij mee. Hoe levert u een bijdrage? U kunt uiteraard een gift naar ons overmaken. Mogen wij op u rekenen? Alvast namens onze gasten hartelijk dank.

Geert Rietveld, medewerker fondsenwerving (grietveld@pdcdeherberg.nl)

colofon

'uit de Herberg' verschijnt 3 keer per jaar

Een abonnement is gratis!

Geef uw gegevens door per e-mail:

info@pdcdeherberg.nl

of per telefoon: 026-334 22 25

REDACTIE: Marja Korevaar, Peter Oudshoorn,

FOTO'S: Marja Korevaar, Jan Venderbos

VORMGEVING: beeldspraak communicatie-
vormgeving Zwolle, www.bldsprk.nl

Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg

Stichting de Pietersberg

Pietersbergseweg 19, 6862 BT, Oosterbeek.

T 026-334 22 25, info@pdcdeherberg.nl

www.pdcdeherberg.nl

BANKREKENINGNUMMER: 47.79.73.817

de Herberg

